

اعلامیه مطبوعاتی

تشکیلات خودگردان فلسطین، در امتداد جنایات رژیم یهود، خون کودکان فلسطین را مباح می‌شمارد؛ جنایت پشت جنایت، مثل به مثل (ترجمه)

تشکیلات خودگردان فلسطین، روز یکشنبه ۱۵ فروردی ۲۰۲۶ م، گام تازه‌ای در مسیر طغیان آشکار بر الله سبحانه و تعالی و دشمنی علنی با مردم فلسطین برداشت. این تشکیلات که پیش‌تر خون فلسطینیان را، چه مجاهد باشند، چه تحت تعقیب رژیم یهود و چه مخالف خیانت‌های سیاسی‌اش مباح شمرده بود، اکنون به مرحله‌ای رسیده است که کودکان و بی‌گناهان را نیز مستقیماً هدف قرار می‌دهد.

در جنایت هولناک، نیروهای تشکیلات خودگردان بر موتور «سامر سماره» در حالی تیراندازی کردند که همسر و فرزندانش در آن حضور داشتند؛ جنایتی که به شهادت پسرش علی، شانزده ساله و سپس دختر خردسالی روزی سه ساله انجامید. این جنایت، نه یک لغزش، نه یک خطای عملیاتی و نه یک حادثه تصادفی است؛ بلکه نتیجه طبیعی مسیری است که تشکیلات خودگردان آگاهانه در پیش گرفته است؛ مسیری که آن را عملاً در صف رژیم یهود قرار داده است، همان رژیمی که سال‌هاست کودکان و زنان فلسطین را با خون سردی به قتل می‌رساند.

تشکیلات خودگردان فلسطین این جنایت را در حالی مرتکب می‌شود که در برابر اشغال‌گری که حق صلاحیت‌های صوری آن را از مناطق موسوم به (A) نیز سلب کرده، نهایت ذلت و تسلیم را نشان می‌دهد. در برابر مصادره زمین‌ها، تخریب خانه‌ها و اجرای پروژه سازمان‌یافته کوچ اجباری مردم فلسطین، سکوت اختیار می‌کند؛ بلکه فراتر از سکوت، در جنایت شریک است.

این تشکیلات، مردم فلسطین را در معیشت‌شان تعقیب می‌کند، رزق آنان را هدف قرار می‌دهد تا زندگی را بر ایشان تنگ سازد و سپس با مشارکت قضات وابسته و خودخوانده «شرعی»، قوانین استبدادی را به نام قانون تصویب می‌کند. اکنون نیز با این جنایت، سقف تازه‌ای از جنایت را تثبیت کرده است؛ سقفی که در آن هیچ حرمت و قداسی برای خون کودکان و زنان باقی نمانده است.

این واقعیت، چهره حقیقی تشکیلات خودگردان و ماهیت سیاسی مردان آن را آشکار می‌سازد: آمادگی کامل برای ارتکاب جنایات‌هایی فراتر از هر تصور و آمادگی برای ایفای نقش بازوی اجرایی رژیم یهود در سرکوب مردم فلسطین. پس از آن‌که تنازل از سرزمین مبارک فلسطین را مباح شمردند؛ پس از آن‌که همکاری امنیتی با رژیم یهود علیه مردم فلسطین را اصل سیاست خود قرار دادند؛ پس از آن‌که با قوانین مربوط به زن و خانواده، حرمت شریعت را شکستند؛ پس از آن‌که هر آن‌چه پیوندی با اسلام داشت از نصاب‌های آموزشی زدودند؛ و پس از آن‌که با مالیات‌ها و عوارض کمرشکن، اموال مردم را غارت کردند، امروز تشکیلات خودگردان و ساختارهای امنیتی آن، دشمنی با مردم فلسطین را همانند دشمنی رژیم یهود، برابر با برابر و مثل به مثل پیشه کرده‌اند؛ دشمنی‌ای که از کینه عمیق نسبت به مؤمنان سرچشمه می‌گیرد.

گویی همه جنایات رژیم یهود علیه مردم فلسطین کافی نبود تا این جنایت‌ها اکنون به دست مزدوران داخلی تکمیل شود تا حلقه محاصره محکم‌تر گردد و فشار بر مردم فلسطین چنان افزایش یابد که در برابرشان تنها دو راه باقی بماند: مرگ یا کوچ اجباری.

ما پیش‌تر بارها هشدار داده بودیم که تشکیلات خودگردان شریک جنایات مفسدان در روی زمین است؛ آن‌گاه که حرمت جان، مال و کرامت مردم فلسطین شکسته می‌شود و جنایت‌کاران بی‌پروا می‌تازند، و این تشکیلات هیچ واکنشی نشان نمی‌دهد؛ اما در مقابل، هرکس که به رژیم یهود آسیب برساند، به سرعت تعقیب، بازداشت و سرکوب می‌شود.

امروز اما تشکیلات خودگردان از این مرحله نیز عبور کرده است؛ خود مستقیماً به اعمال راهزنان و مفسدان در روی زمین دست می‌زند، آشکارا و در روز روشن، با وقاحتی که نه با وعده «تحقیق» پوشانده می‌شود و نه با بهانه «تعقیب قانون‌شکنان». این تصویر حقیقی تشکیلاتی است که بر حدود الله سبحانه و تعالی و حرمت‌های او یغی شده است؛ گویی هرچه رژیم یهود آن را خوارتر و مسخ‌تر می‌سازد، جسارتش بر بندگان الله سبحانه و تعالی بیشتر می‌شود؛ گویی پیامش به امریکا و رژیم یهود این است: ما را با هر نوع جنایت حفظ کنید، حتی اگر رسماً بخشی از دستگاه جنایت‌کار شما نباشیم.

امروز، بالای مردم فلسطین شدت گرفته است؛ حلقه‌ها بر آنان تنگ‌تر شده و اصناف جنایت‌کاران بر آنان افزوده شده است. آنان در آغاز ماه رمضان قرار دارند؛ ماهی صبر که در آن صبر و استقامت فرا می‌خوانند، و زمزمه‌شان این آیه کریمه است:

﴿اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ [الأعراف: 128]

ترجمه: از الله یاری بجوئید و شکبیا باشید؛ زمین از برای الله بوده و آن را به هرکس از بندگان خود بخواهد می‌دهد و عاقبت (سرانجام نیک) از آن متقیان است.

اما این صبر و استقامت، مسئولیت را از دوش امت اسلامی برنی‌دارد. رمضان، ماه تسلیم در برابر جنایت نیست؛ ماه غزوات، پیروزی‌ها و فتوحات است؛ ماه ایستادگی در برابر دشمنان در میدان‌های نبرد، نه ماهی که مسلمانان در آن زیر قتل، محاصره و ارباب‌رها شوند.

مردم فلسطین درحالی وارد این ماه شدند که زخم‌های‌شان را بر سر می‌کشند و ندای جهاد، نصرت و پیروزی را از امت خود نشنیدند!

آیا کسی هست که برای حرمت‌هایی که رژیم یهود پایمال کرد، قیام کند؟

و آیا کسی هست که از تشکیلات خودگردان و ساختارهای جنایت‌کارش، به سبب مباح شمردن خون مردم فلسطین، حساب و قصاص بخواهد؟

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – فلسطین